

# ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, þriðjudaginn 28. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaltdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 16/2004**:

**M**  
**gegn**  
**Fjármálafyrirtækinu.**

og kveðinn upp svohljóðandi

## ú r s k u r ð u r:

### I.

#### Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og Fjármálafyrirtækinu, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 18. júní 2004, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. júní 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 22. júlí 2004. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. júlí 2004, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 5. ágúst 2004. Með bréfi, dagsettu 18. október 2004, var óskað eftir frekari gögnum frá varnaraðila. Þau bárust að hluta með bréfi hans, dagsettu 2. nóvember 2004. Með bréfi, dagsettu 23. nóvember 2004, var óskað eftir frekari upplýsingum og gögnum frá aðilum. Bárust þau frá sóknaraðila 26. nóvember 2004 og með bréfi varnaraðila, dagsettu 2. desember 2004.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 26. ágúst 15. september 12. október 19. október 23. nóvember og 14. og 28. desember 2004.

### II.

#### Málsatvik.

Hinn 13. mars 2000 keypti sóknaraðili hlutdeildarskírteini að nafnverði 1.777 evrur á genginu 15,65 í sjóði A, fyrir milligöngu varnaraðila. Greiddi sóknaraðili að meðtöldu afgreiðslugjaldi og þóknun til varnaraðila kr. 2.025.000. Sama dag keypti sóknaraðili B, varnaraðila að nafnverði kr. 1.227.648 á genginu 1,633 eða fyrir samtals 2.025.000 að meðtalinni þóknun varnaraðila. Hinn 15. september 2000 seldi sóknaraðili bréf sín í A, á genginu 16,05 og fékk fyrir miðað við þáverandi gengi evru kr. 2.075.793. Hinn 27. nóvember 2000 seldi sóknaraðili B, sín á genginu 1,265 og fékk fyrir kr. 1.552.975.

Hinn 21. mars 2000 keypti eiginkona sóknaraðila B, varnaraðila að nafnvirði 1.156.541 á genginu 1,712 eða fyrir samtals kr. 1.999.999 að meðtalinni kr. 20.000

þóknun varnaraðila. Daginn eftir keypti eiginkona sóknaraðila hlutdeildarskírteini að nafnvirði 878 evrur á genginu 15,63 í sjóði A, fyrir milligöngu varnaraðila. Greiddi hún fyrir kr. 1.000.001. Hinn 15. september 2000 seldi eiginkonan hlutdeildarskírteini sín í A á genginu 16,05 og fékk fyrir miðað við þáverandi gengi evru kr. 1.025.690. Hinn 27. nóvember 2000 seldi hún áðurnefnd B, sín á genginu 1,265 og fékk fyrir kr. 1.463.024.

Með bréfi, dagsettu 30. nóvember 2003, kvartaði sóknaraðili yfir fyrrgreindum viðskiptum og var kvörtunin ítrekuð nokkrum sinnum af hálfu sóknaraðila með rafpósti. Með bréfi varnaraðila, dagsettu 1. júní 2004 var kröfum sóknaraðila hafnað.

Mál þetta barst úrskurðarnefnd með kvörtun, dagsettri 18. júní 2004.

### III.

#### Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurgreiði honum u.þ.b. kr. 1.000.000 auk vaxta af fjármunum sem teknir hafi verið til ávöxtunar í mars 2000.

Sóknaraðili kveður varnaraðila hafa tekið til ávöxtunar í mars 2000 um kr. 7.000.000. Hafi varnaraðila verið fullljóst að féð hafi aðeins getað legið allt að sjö mánuðum á vöxtum, en hafi engu að síður lagt féð í sjóði sem sem eingöngu væru ætlaðir til langtímafjárfestinga. Hafi varnaraðili haldið því leyndu að um mjög áhættusama ávöxtunarleið hafi verið að ræða. Hafi varnaraðili þvert á móti gefið í skyn að um áhættulausa leið væri að ræða. Telur sóknaraðili framangreint afar ámælisvert og hafi verið gróflega á sér brotið. Þá kveður sóknaraðili varnaraðila eindregið hafa ráðið sig frá því að taka út féð þegar það hafði rýrnað um u.þ.b. kr. 200.000.

### IV.

#### Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili bendir á að fljótlega eftir verðbréfakaup sóknaraðila hafi verulegt verðfall orðið á mörkuðum. Sú rýrnun sem varð á verðmæti verðbréfa sóknaraðila á umræddu tímabili hafi verið í samræmi við almenna lækkun á markaði. Varnaraðili kveðst hafa ráðlagt sóknaraðila að fjárfesta í veltuvíxlum í ljósi þess að um hafi verið að ræða fjármuni sem ætlaðir voru til skammtímaávöxtunar. Hafi sóknaraðili ekki talið þennan kost ásættanlegan og því hafi honum verið kynntir áhættusamari kostir sem almennt séu taldir með vænta hærri ávöxtun. Mótmælir varnaraðili því að hafa ekki kynnt sóknaraðila að um meiri áhættu væri að ræða.

Varnaraðili kveður sóknaraðila hafa tekið þá ákvörðun að fjárfesta í umræddum verðbréfum. Því miður hafi bréfin fallið í verði á næstu mánuðum en á því verðfalli geti varnaraðili enga ábyrgð borið. Varnaraðili telur eðlilega hafa verið staðið að viðskiptum við sóknaraðila. Þá bendir varnaraðili sérstaklega á að sóknaraðili hafi ekki sett fram kvörtun sína fyrr en vel á þriðja ár hafi verið liðið frá viðskiptum. Verði sóknaraðili að bera halla af þessu tómlæti sínu.

### V.

#### Niðurstaða.

Eins og fyrr er rakið varðar mál þetta tap sóknaraðila af verðbréfaviðskiptum á árinu 2000. Sóknaraðili og eiginkona hans keyptu í mars 2000 hlutdeildarskírteini í sjóði A, og B, varnaraðila fyrir samtals kr. 7.050.000. Eftir kaupin lækkaði gengi bréfanna á

markaði og við sölu þeirra í september og nóvember 2000 varð niðurstaðan sú að sóknaraðili og eiginkona hans höfðu tapað hvort um sig um 470.000 krónur á fjárfestingu sinni í B, en ávöxtun í sjóði A, var nánast engin.

Sóknaraðili tók sjálfur ákvörðun um kaup á umræddum verðbréfum. Lækkun bréfanna og þar með rýrnun höfuðstóls var vegna almennrar verðþróunar á markaði. Á þeirri þróun verður sóknaraðili sjálfur að bera ábyrgð enda hluti af þeirri áhættu sem fylgir fjárfestingum í verðbréfum. Ekki verður séð að varnaraðili hafi sýnt af sér saknæma háttsemi í tengslum við ofangreind viðskipti sem leiða eigi til bótaskyldu. Þá verður heldur ekki horft framhjá því að sóknaraðili kvartaði ekki yfir viðskiptunum fyrr en með bréfi, dagsettu 30. nóvember 2003, eða rúmu þremur og hálfu ári eftir að hann og eiginkona hans keyptu umrædd verðbréf.

Með vísan til framanritaðs verður ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

### **Ú r s k u r ð a r o r ð:**

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, Fjármálafyrirtækinu, er hafnað.

Reykjavík, 28. desember 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason